

EUROPEAN BOARD OF UROLOGY

přehledový článek

Aleš Petřík

**Urologické oddělení, Nemocnice
České Budějovice**

Došlo: 25. 11. 2011.

Přijato: 2. 12. 2011.

Kontaktní adresa

MUDr. Aleš Petřík, Ph.D.

Urologické oddělení

Boženy Němcové 54, 370 01 České Budějovice

e-mail: petrik@nemcb.cz

Souhrn

Petřík A. European Board of Urology

European Board of Urology (EBU) je sekci European Union of Medical Specialists (UEMS). EBU se skládá z výkonného výboru, rady a jednotlivých komisí (Akreditační, zkušební, vzdělávacích programů a lidských zdrojů). Cílem EBU je harmonizace a podpora vzdělávání v urologii čehož dosahuje certifikováním vzdělávacích programů, definováním u evropského curricula urologie, pořádáním

zkoušek FEBU a spoluorganizací celoživotní vzdělávání v urologii.

Klíčová slova:

urologie, European Board of Urology, European Union of Medical Specialists.

Summary

Petřík A. European Board of Urology

European Board of Urology (EBU) is section of European Union of Medical Specialists (UEMS). The EBU consists of the Management Foundation/Executive Board, the Board and of the Committees (Accreditation, Examination, Urological Training Programme and Manpower). The aim of the EBU is the harmonization and promotion of training in urology which by certifying the training programs, by defining of the European Curriculum of Urology, and by organizing the FEBU exams and co-organization of Continuing Medical Education in urology.

Key words:

urology, European Board of Urology, European Union of Medical Specialists.

ÚVOD

European Board of Urology (EBU) je sekci European Union of Medical Specialists (UEMS). Cílem EBU je harmonizace a podpora vzdělávání v urologii, a to jak ve specializační přípravě, tak po jejím ukončení. Těchto cílů se dosahuje pomocí následujících prostředků (1):

- stanovením standardů pro výuku urologie a jejich trvalým udržováním;
- určením minimální požadavků pro dosažení kvalifikace v urologii a definováním evropského curricula urologie;
- definováním pravidel pro akreditaci vzdělávacích aktivit;

- propagací a nabízením prostředků pro systematické hodnocení kvality znalostí, a to jak pro jednotlivce, tak i pro instituce.

Je potřeba říci, že EBU nemá žádnou právní nebo výkonnou moc. Jde o organizaci, která se snaží o podporu a zlepšení kvality urologie v Evropě.

HISTORIE EBU

V červenci 1958, jeden rok poté, co byla podepsána Římská smlouva, byla založena European Union of Medical Specialists

(Evropské unie lékařských specialistů – UEMS). UEMS je mezinárodní organizace se sídlem v Belgii, jejímž cílem je spojit národní lékařské organizace států Evropského společenství. Základní snahou UEMS je koordinovat a harmonizovat nejen průběh specializačního vzdělávání, ale i sjednotit kritéria pro získání specializace v jednotlivých oborech lékařství (1).

V roce 1962 UEMS začala vytvářet specializované sekce pro jednotlivé obory lékařství. V současnosti je v UEMS zastoupena celkem 35 členskými státy (Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Irsko, Itálie, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko), čtyři jsou přidružené (Arménie, Chorvatsko, Izrael a Turecko) a dvě pozorovatele (Ázerbájdžán a Gruzie). Současně sdružuje specialisty v 37 odbornostech, z nichž jednou je urologie.

Je třeba říci, že UEMS není jednou organizací sdružující lékaře v Evropě; další organizace sdružující lékaře jiných postavení či zaměření však mají obdobné cíle. Mezi tyto organizace, s nimiž UEMS spolupracuje, patří European Association of Senior Hospital Physicians (AEMH), Standing Committee of European Doctors (CPME), Permanent Working Group of European Junior Doctors (PWG), European Federation of Salaried Doctors (FEMS) a European Union of General Practitioners (UEMO), které zastupují starší nemocniční specialisty, mladé lékaře, lékaře pracující za mzdu a praktické lékaře.

Počátky EBU se datují do roku 1985, kdy se 16. března v Bruselu konala první částečně neformální setkání urologů vytvářejících novou sekci UEMS. Mezi urology, kteří se na založení EBU podíleli, patřili J. P. Williams, T. Walsh, A. Thiry, J. K. Kristensen, G. B. Wurth, F. Schroder a J. Blandy. Do roku 1990, kdy byl založen Central Office v Rotterdamu pod vedením Mrs. Mirjam Peil, jsou založeny základní komise, které pod částečně změněnými názvy přerůstají dodnes (Education + examination committee, Hospital standard committee, Manpower committee) (2, 3).

Od počátku devadesátých let 20. století dochází k plnému rozvoji aktivit EBU. V roce 1992 jsou organizovány první zkoušky

(EBU examinations), v roce 1993 je akreditováno první pracoviště. V roce 1996 jsou pak uvedeny v život EBU in-service examinations a v roce 1998 pak systém celoživotního vzdělávání – Continual Medical Education (CME). Tyto aktivity se v následujících letech stále rozvíjejí.

Je potřeba připomenout, že v devadesátých letech minulého století EBU založila i programy, které v současnosti známe v jiných formách. V letech 1992–1996 pořádala EAU/EBU East-West Programme organizující dva vzdělávací programy pro urology v zemích střední a východní Evropy, který nyní pokračuje jako ESU European School of urology. Římský kurz urologie – Annual European Course in Urology pořádaný v letech 1996–2002 pro přípravu rezidentů ke složení EBU Examination pokračuje jako European Urology Residents Education Programme (EUREP). A v neposlední řadě EBU vydávané Update Series – nejprve od roku 1991 vycházející samostatně, poté jako příloha BJU International – přinesly jako první v Evropě přehledné články z urologie doplněné otázkami pro kontrolu studia.

Problémem přelomu století nebyl pro EBU nedostatek kvalitních dobře fungujících programů a aktivit a nových nápadů, ale nedostatek financí. To vedlo v roce 2003 k uzavření Strategického spojení mezi EBU a European Association of Urology (EAU). EBU získává finanční podporu, přesunutím Central office EBU z Rotterdamu do Arnhemu současně dochází ke sjednocení administrativy. EBU se však vzdává svých aktivit na poli vzdělávání (EAU/EBU East-West Programme, Annual European Course in Urology a EBU Update Series) a předává je EAU. V oblasti celoživotního vzdělávání pak v roce 2004 dochází k vytvoření společné komise European Urology – Accredited Continuing Medical Education (EU-ACME), která organizuje celoživotní vzdělávání urologů v Evropě.

Spolupráce s EAU je oboustranně prospěšná. EAU je vědeckou organizací pořádající odborné a vzdělávací akce, která aktivně podporuje rozvoj urologie (4). Na straně druhé EBU je neziskovou organizací, jejíž činnost je zaměřena na správnou činnost a vytváření nezávislých orgánů pro hodnocení kvality vzdělání v urologii. Obě organizace se ve svých činnostech doplňují a spolupracují na vytvoření a dosažení vysokých standardů ve výuce a při výkonu urologické praxe.

STRUKTURA EBU

Organizačně se EBU skládá z Managementu nadace/Výkonného výboru EBU (Management Foundation/Executive Board, Board of Urology (Rady), kde každý členský stát zastupují dva národní delegáti, a komisí a jednotlivých komisí (Committee).

EBU Management Foundation/ Executive Board

Členy managementu nadace jsou prezident, sekretář, pokladník, předchozí a nově zvolený prezident, předchozí sekretář, které ve výkonném výboru doplňují předsedové jednotlivých komisí.

Board

Rada (Board of urology) se skládá z více než 60 národních delegátů jmenovaných národními urologickými organizacemi nebo lékařskými společnostmi. Každá země má dva zástupce. Hlasování delegátů se děje na základě rovné-

ho hlasovací práva. Funkční období delegáta je čtyřleté, přičemž může být zvolen opakovaně. Rada se schází dvakrát ročně na jarním a podzimním zasedání, které organizují jednotlivé členské země.

Členskými zeměmi EBU jsou: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Gruzie, Chorvatsko, Irsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko a Velká Británie.

Committees

Vlastní činnost EBU je prováděna komise-
mi. Mimo níže zmíněné komise ještě pracují komise pro spolupráci v dětské urologii a andrologii.

EBU Accreditation Committee (Akreditační komise) vyvíjí standardy pro akreditaci vzdělávacích a vědeckých činností a zajišťuje řádné hodnocení předložených žádostí o akreditaci CME/CPD.

Představitelé EBU v roce 2011 (2)

			
E. Montanari prezident	F. Sofras sekretář	O. Haillot pokladník	
			
M. Çek nový prezident	A. Figueiredo nový sekretář	M. Brehmer předchozí prezident	
			
G. Ludvik předseda Urology Training Programme Committee	C. Saussine předseda Manpower Committee	S. Müller předseda Accreditation Committee	A. A. Antoniewicz předseda Examination Committee

EBU Examination Committee (Zkušební komise) připravuje otázky a organizuje provádění a hodnocení zkoušek v rámci EBU (FEBU Written Examination, FEBU Oral Examination, In-service Assessment).

EBU Urological Training Programme Committee (Komise vzdělávacích programů) má za úkol implementaci EBU Certifikačního programu tak, aby byla zajištěna kontrola kvality vzdělávacích programů rezidentů a specializačního vzdělávání.

EBU Manpower Committee (Komise lidských zdrojů) připravuje a provádí dotazníkové akce s cílem zjištění aktuálního stavu výkonu lékařské praxe v urologii. V poslední době proběhly výzkumy týkající se přesčasové práce rezidentů, postavení ambulantní urologie a rozsahu poskytované péče urology v Evropě.

ZKOUŠKY EBU

FEBU Examination

Zkouška pro získání titulu Fellow of the European Board (FEBU) se skládá ze dvou částí, písemné FEBU Written Examination a ústní FEBU Oral Examination. Po složení písemné části získává úspěšný uchazeč certifikát. Složili i ústní část, získá i diplom o složení zkoušky (Fellow of the European Board (FEBU) Diploma) s právem užívat titul FEBU za jménem. Diplom FEBU je považován za známku výjimečnosti (Mark of Excellence) a zvyšuje kvalifikaci uživatele. Diplom FEBU však nedává právo vykonávat urologii v Evropě nebo jinde.

Písemná FEBU zkouška je součástí národní specializační (atestační) zkoušky v urologii v Rakousku, Nizozemsku a Švýcarsku. Písemná a ústní FEBU zkouška je oficiální součástí národní specializační (atestační) zkoušky v Maďarsku a v Polsku. V těchto zemích jsou FEBU zkoušky prováděny pod záštitou národního národní urologické společnosti za snížený poplatek.

FEBU zkoušky může v posledním roce přípravy vykonat rezident, který prodělal výuku ve členském státě UEMS/EBU (Arménie, Ázerbájdžán, Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Gruzie, Chorvatsko, Irsko, Itálie, Izrael, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko,

Slovensko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko a Turecko), nebo urolog atestovaný v těchto státech.

Urologové, kteří kvalifikaci získali v nečlenských státech UEMS/EBU, mohou absolvovat jen písemnou část zkoušky. Ústní část zkoušky musí být vykonána nejpozději do 5 let od složení písemné části.

Písemná část zkoušky (FEBU Written Examination) se provádí formou testu za použití otázek s více odpověďmi (MCQ), který pokrývá všechny oblasti urologie. Uchazeč musí za 2,5 hodiny zodpovědět celkem 150 otázek. Zkouška se skládá v angličtině vyjma států, kde je součástí národní atestační zkoušky. V těchto státech se skládá v národním jazyce (Rakousko a Švýcarsko německy, Maďarsko, Polsko). Hranice, která určuje úspěšnost složení zkoušky, je odvozena od průměrného výsledku celé skupiny zkoušených, výsledek zkoušky obdrží kandidát poštou. Zkoušku lze vykonat buď na závěr European Urology Residents Education Programme (EUREP), nebo ve dvou termínech roku v různých městech Evropy. Poplatek za zkoušku činí pro uchazeče ze státu UEMS/EBU 400 € se slevou 100 € pro urology, kteří absolvovali přípravu v centru akreditovaném EBU.

Ústní část zkoušky (FEBU Oral Examination) se provádí v jednom dni. Kandidát obdrží tři klinické případy v obdobné obtížnosti jako ostatní. Zkouška probíhá za přítomnosti jednoho zkoušejícího a jednoho pozorovatele a trvá 55 minut. Lze ji vykonat v 11 jazycích, a to v: dánštině, holandštině, angličtině, francouzštině, němčině, řečtině, maďarštině, italštině, polštině, portugalštině nebo španělštině. Úspěšným uchazečem je FEBU diplom vydán ještě v den zkoušky. Poplatek za zkoušku činí opět pro uchazeče ze státu UEMS/EBU 400 € se slevou 100 € pro urology, kteří absolvovali přípravu v centru akreditovaném EBU.

EBU In-Service Assessment

EBU In-Service Assessment není zkouškou v pravém slova smyslu (ač původně byla jako Examination označována), jde o nástroj určený k pravidelnému hodnocení výuky a sebevzdělání u urologů, jak v přípravě, tak po jejím ukončení. Hodnocení účastníka diferencovaně v jednotlivých oblastech urologie umožňuje cílené prohloubení vzdělávání uchazeče na ty oblasti urologie, ve kterých má nedostatky. Hodnocení se provádí formou testu v anglic-

kém jazyce o 100 otázkách se čtyřmi odpověďmi, ze kterých je pouze jedna odpověď správná nebo nejlépe odpovídá na otázku. Test lze sice složit na papíře, ale preferován je v elektronické podobě na internetu, kde se po dokončení uchazeč ihned dozví správné odpovědi. V odstupu 4–6 týdnů je pak test vyhodnocen na podkladě statistické analýzy, kde jsou výsledky uchazeče vztaženy k průměrným výsledkům všech uchazečů. Poplatek činí 35 € při složení na internetu a 50 € při písemném testu. Rezidenti z EBU certifikovaných center mají toto hodnocení zdarma.

EBU CERTIFICATION

V roce 1993 přijala UEMS chartu o vzdělávání lékařských specialistů v Evropském společenství s cílem harmonizovat specializační vzdělání v každém oboru. Na podkladě toho jednotlivé sekce včetně EBU vytvořily pravidla o specializačním vzdělávání. V roce 1995 pak byla přijata stávající Evropská charta vzdělávání specialistů. Cílem EBU je harmonizovat proces specializačního vzdělávání v urologii v Evropě na základě definování vysokých standardů vzdělávání.

EBU certifikuje dva druhy vzdělávacích programů. Základní, to je rezidentský vzdělávací program Residency Training Programmes in Urology – RTPU, a program pro specializovaná centra – Sub-Specialty Centres.

Mezi prvními specializovanými centry v roce 1993 byly University Clinic ve Würzburgu a Sismanoglio General Hospital v Aténách. Od té doby je certifikováno více než 50 pracovišť. Prvním certifikovaným centrem v České republice se v roce 2010 stala Urologická klinika FN Plzeň.

Subspecializovaná centra jsou oproti tomu pouze tři: Royal Hallamshire Hospital v Sheffieldu (UK) se specializací na ženskou a rekonstrukční urologii a dvě centra se specializací na urolitiázu, a to v Barts & The London NHS Trust v Londýně a v Univerzitní nemocnici v Oxfordu.

Vlastní certifikace pracoviště nepřináší jen ocenění kvality výuky, ale přináší i slevy pro rezidenty při účasti v In-Service assesement (zdarma) a při EBU Examinations (25% sleva).

Žadatel o certifikaci musí UTPC komisi EBU předložit žádost, která je projednána. Poté jsou na místo vysláni dva členové komise, kteří provedou místní šetření, které kontroluje, zda údaje uvedené v žádosti odpovídají skuteč-

Tab. 1. EBU certifikovaná pracoviště

Table 1. EBU certificated centres

Stát	Počet
Belgie	2
Česká republika	1
Estonsko	1
Chorvatsko	1
Itálie	1
Maďarsko	1
Malta	1
Německo	18
Nizozemí	2
Norsko	2
Polsko	4
Rakousko	7
Řecko	2
Španělsko	3
Švédsko	1
Švýcarsko	3
Turecko	6
Velká Británie	3

nosti. Významnou součástí šetření je i pohovor s rezidenty bez přítomnosti školitelů. Nejsou-li shledány závažné nedostatky, je centrum akreditováno na 3–5 let s následnou nutností recertifikace. Poplatek za podání žádosti činí 260 €, za vlastní certifikaci pak 1200 €.

EU-ACME

UEMS doporučuje, aby všechny instituce, které organizují nebo poskytují celoživotní vzdělávání v lékařství regionální, národní i mezinárodní úrovni, byly akreditovány v rámci Evropské unie. Na základě tohoto doporučení EBU Accreditation Committee vyvinula kreditní systém řízení CME/CPD činností. Kreditní systém EBU, u zrodu kterého stál profesor Alberto Matos Ferreira z Portugalska, byl do života uveden v roce 1998 jako jeden z prvních v Evropě. Dnes více než po 10 letech intenzivního rozvoje je systém jedním z nejuznávanějších v Evropě.

V současnosti hovoříme o celoživotním vzdělávání lékařů – Continuing Medical Education (CME), které je součástí trvalého profesního rozvoje – Continuing Professional Development (CPD). V rámci CME získáváme nové medicínské poznatky, kdežto CPD zahrnuje i nemedicínské aktivity (například

zvládnutí výpočetní techniky, znalosti managementu).

Od roku 2004 pak EBU systém provozuje společně s EAU v rámci EU-ACME (5). EU-ACME (European Urology – Accredited Continuing Medical Education) systém je založen na pravidlech UEMS/EBU. V rámci výboru pro EU-ACME EBU a EAU mají paritní zastoupení a jejich role a povinnosti jsou jasně definovány.

EBU plní prostřednictvím Accreditation Committee řídicí funkce, a to:

- Definuje pravidla a předpisy pro akreditaci vzdělávacích aktivit a institucí v souladu s pokyny UEMS/EACCME.
- Hodnotí a akredituje jednotlivé vzdělávací akce v urologii.

EAU na straně druhé představuje vzdělávání a vědeckou část, přičemž:

- Koordinuje program setkání a vzdělávacích kurzů.
- Vydává odbornou literaturu a doporučené postupy v klinické praxi.

EU-ACME kancelář pak poskytuje administrativní a logistickou podporu.

V roce 2009 byla uzavřena dohoda EBU s European Accreditation Council for Continuing Medical Education (EACCME), která je součástí UEMS, jejímž cílem je další harmonizace činnosti EBU v CME s principy UEMS.

Účastníky programu EU-ACME jsou automaticky všichni členové EAU.

EU-ACME zajišťuje pomocí webového portálu kompletní servis jak pro organizátory pro je přijetí žádosti o akreditaci aktivity a její schválení, tak i pro účastníky. To je proces veškerých žádostí následné kontroly počtu získaných kreditů účastníkem. Současně organizátorům poskytuje v rámci poplatku za akreditaci scannery pro zajištění evidence účasti.

Veškeré započítávané aktivity jsou rozděleny do pěti kategorií zahrnujících jak CME, tak i CPD (tab. 2).

EUROPEAN UROLOGY RESIDENCY CURRICULUM BY EBU

European Urology Residency Curriculum (2) publikované v roce 2010 představuje zásadní krok v definici požadavků na specializační vzdělávání v Evropě. Vzhledem k nejednot-

nosti vzdělávacích systému EBU stanovuje minimální rozsah teoretických znalostí a praktických dovedností, které by měl znát kvalifikovaný urolog na konci svého programu specializačního vzdělávání.

Curriculum je navrženo jako šablona, se kterou lze provádět specializační programy v jednotlivých zemích. Pravidelné průběžné hodnocení a každoroční absolvování In-Service Assessment rezidentovi a školiteli zlepšují zpětnou vazbu při hodnocení postupu získávání teoretických i praktických znalostí. Formuláře hodnocení praktických dovedností převzaté od dánských urologů představují významný nový moment v hodnocení praktických znalostí rezidenta. Doposud bylo požadavkem pouze provedení určitého počtu výkonů, nyní je jednoznačným požadavkem zvládnutí daného výkonu.

Curriculum definuje okruhy a rozsah teoretických a praktických znalostí požadovaných na konci vzdělávacího programu, při tom je vždy bráno na zřetel specifika národního vzdělávacího programu.

Teoretické požadavky, kdy u každé dílčí znalosti je požadováno splnění potvrzené školitelem, zahrnují:

- základní znalosti
znalosti laboratorních vyšetřovacích metod, patologie, patofyziologie, mikrobiologie, zobrazovacích metod, farmakoterapie, vyšetřovacích metod, komunikace s pacientem, transfuzní medicíny a systému zdravotnictví v dané zemi;
- náhlé příhody v urologii
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení příčinné terapie náhlých příhod břišních, syndromu akutního skrota, hematurie, priapizmu, renálního selhání, urogenitálních traumat a urosepsy;
- uro-onkologie
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení příčinné terapie se zřetelem k aktuálnímu stavu poznání u urogenitálních malignit;
- inkontinence, funkční urologie, LUTS
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení příčinné

Tab. 2. Distribuce kreditů podle druhu aktivity
Table 2. Distribution of credits per activity type

Continuing Medical Education (CME)	
Kategorie 1 – EAU aktivity	
EAU kongres EAU setkání sekcí EAU sympozia (Program schválený vědeckým výborem) regionální setkání, Winter Forum, Winter Escape meeting ESU kurzy, workshopy	1 hodina = 1 kredit maximum 6 kreditů za den
Kategorie 2 – Národní nebo mezinárodní aktivity neorganizované EAU	
kongresy, semináře, kurzy sympozia workshopy nebo jiná vědecká setkání organizovaná nezávisle, nebo v rámci národních či mezinárodních kongresů firemně sponzorovaná sympozia mohou být akreditována, firemně organizovaná sympozia nikoliv	1 hodina = 1 kredit maximum 6 kreditů za den
studijní pobyty nemocniční stáž	1 den = 1 kredit maximum 50 kreditů za 5 let
individuální studium studium urologických časopisů (doporučeno minimum 2 časopisů za); čtenář musí zodpovědět minimálně 80 % otázek testu správně on-line kurzy potvrzené testem	1 článek = 1 kredit maximum 50 kreditů za 5 let
Continuing Professional Development (CPD)	
Kategorie 3	
výuková činnost (pregraduální, postgraduální, pospecializační či jiná výuka) ESU kurzy (faculty)	1 kredit za aktivitu
zlepšení klinických nebo technických dovedností významné klinické nebo profesionální výkony	1–10 kreditů za rok
subspecializace nebo získání speciální dovednosti	25 kreditů
EBU In-Service Assessment	2 kredity
EBU Written Examination	2 kredity
FEBU Diplom	50 kreditů
Master's Degree	25 kreditů
Doctoral Degree	50 kreditů
Professor Degree	50 kreditů
jednoroční fellowship v EBU Certifikovaném Centru	50 kreditů
nemocniční konkurz	50 kreditů
Kategorie 4	
přednáška, poster nebo jiný druh prezentace	5 kreditů za činnost pro všechny autory
účast v debatách, přednáškách předsedání vědeckému jednání	5 kreditů za účast
vědecké publikace	5 kreditů za činnost pro všechny autory
členství v ediční radě	10 kreditů
recenzování časopisu	5 kreditů (maximálně 10 kreditů za rok)
Kategorie 5	
výzkumné projekty	účast = 5 kreditů publikace výsledků = 5 kreditů
organizování sympozií, seminářů, kurzů nebo podobných aktivit	5 kreditů
účast v radách, komisích, studijních skupinách vědeckého profesního či organizačně zdravotnického charakteru	2 kredity za účast a rok
aktivity v kulturních, humanitních sociálních nebo nemedicínských oborech	maximum 10 kreditů za rok
MINIMÁLNÍ POČET KREDITŮ ZA 5 LET	
Je doporučeno, aby za 5 let účastník získal nejméně 300 kreditů, a to s následujícím rozdělením:	
250 kreditů	kategorie 1 kategorie 2
50 kreditů	kategorie 3 kategorie 4 kategorie 5
Pozor: Kredity kategorie 1 a 2 jsou CME aktivity. Kredity kategorie 3, 4 a 5 jsou CPD aktivity.	

terapie všech druhů inkontinence, enurézy, infravezikální obstrukce neurogenního měchýře a pelvic pain syndromu;

- urolitiáza a endourologie
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení patřičné konzervativní a minimálně invazivní terapie urolitiázy včetně metafylaxe.
- ledvinná selhání a transplantace
Zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení patřičné terapie renálního selhání, zvládnutí problematiky dialýzy a léčby rejekce štěpu;
- andrologie a infertilita
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení patřičné terapie erektilní dysfunkce, infertility, andrologické endokrinologie a problematiky aging male, onemocnění skrota a penisu;
- dětská urologie a vrozené vývojové vady
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení patřičné terapie dětské enurézy a inkontinence, poruch funkce mikce, hypospadie, epispadie a atrofie, vrozených vývojových vad, megaureterů, dětské onkologie, fimózy, kryptorchismu, infekcí a vezikoureterálního refluxu;
- infekce močových cest, parazitární onemocnění
zahrnující odběr anamnézy, stanovení diagnózy provedením adekvátních klinických a laboratorních vyšetření, diferenciální diagnostiku onemocnění a stanovení patřičné terapie nespecifických a specifických infekcí urogenitálního systému včetně parazitárních onemocnění.

Praktické požadavky jsou zaznamenávány v log-booku rezidenta, ze kterého se pak sumarizuje výstup o provedených diagnostických výkonech (sonografie, urodynamika biopsie prostaty) a o operačních výkonech, kde je zaznamenáno, zda byl výkon rezidentem prováděn či asistován, a to s elektronickým tříděním výkonů podle orgánu či provedení operace (otevřeně, endoskopicky či laparoskopicky) a tříděním podle roku přípra-

vy. Tato zobrazení umožňují přehledný náhled na vývoj počtu provedených výkonů. EBU je zvažováno zavedení centrálně vedeného elektronického log-booku.

Mimoto pro 14 základních praktických elementárních dovedností je stanovena povinnost ověření zvládnutí výkonu na podkladě formuláře Hodnocení praktických dovedností (tab. 3).

Mezi tyto dovednosti patří zvládnutí provedení cirkumcize, cystoskopie (ať rigidní či flexibilní), ESWL, inguinální orchiektomie, nefrektomie, epicystostomie, perkutánní nefrotomie, retrográdní pyelografie se zavedením double pig tail stentu, výkony na skrotu, TRUS a biopsie prostaty, TUR tumoru močového měchýře, TURP, ureteroskopie a urodynamického vyšetření včetně P/Q studie.

Dále je rezident povinen doložit svoji přednáškovou a publikační činnost a účast na kongresech a vzdělávacích akcích. Pravidelná každoroční účast na EBU In-Service Assessment je považována za samozřejmou.

Těž je očekáváno zakončení vzdělávacího programu FEBU Written a Oral Examination.

EBU A ČESKÁ REPUBLIKA

Česká republika se na práci EBU podílí od roku 1998, kdy se stala přidruženým členem. Po vstupu České republiky do Evropské unie v roce 2004 pak získává plné členství. Prvními národními delegáty od roku 1998 byli prof. MUDr. Tomáš Hanuš, DrSc. a doc. MUDr. František Zátura, Ph.D. V současnosti jsou národními delegáty MUDr. Aleš Petřík Ph.D., který v roce 2007 vystřídal doc. F. Záturu, a prof. MUDr. Milan Hora, Ph.D., MBA, který v roce 2009 nahradil prof. T. Hanuše. MUDr. A. Petřík se mimo to jako expert již od roku 1998 podílel na CME činnostech Akreditační komise, v čemž nadále pokračuje. Profesor Hora se se aktivně účastní práce Komise vzdělávacích programů. Od roku 2010 je doc. MUDr. Radim Kočvara, CSc. představitelem UEMS Multidisciplinary Joint Committee for Paediatric Urology v EBU.

ZÁVĚR

EBU jako sekce UEMS pracuje s cílem na harmonizaci vzdělávání v urologii, a to jak ve spe-

Tab. 2. Hodnocení praktických dovedností
Table 2. Assessment of practical skills

Datum:		Jméno dohlížejího (1):	
Výkon:		Jméno dohlížejího (2):	
	1	2	3
Předoperační příprava	Provedena kontrola ID, RTG, technického vybavení, ATB terapie atd.	Provedena částečná kontrola příslušných předoperační okolností.	Provedena kontrola všech relevantních okolností.
Úcta ke tkáni	časté a zbytečné poškození nebo natažení tkáně neúčelným použitím nástrojů	pečlivá práce s tkání, občasné poškození tkáně dané nezkušeností	pečlivá práce s tkání s minimem poškození
Časování a pohyby	mnoho zbytečných pohybů	správné časování, ale určité zbytečné pohyby	správné časování, efektivní pohyby bez nadbytečných zdržujících pohybů
Práce s nástroji a technickým vybavením	Užívá nástroje neohrabané a se zpožděním.	Většinou užívá nástroje přiměřeně.	Pracuje s nástroji plynule.
Znalost nástrojů	Častou užívá špatné nástroje.	Zná názvy většiny nástrojů a ví jak je použít.	Bez pochybností zná názvy většiny nástrojů, ví jak je použít.
Postup během výkonu	Mnoho zastavení, není si jist, jaký další krok má následovat.	Určité znalosti kroků a postupu během výkonu.	Zná bez pochybností každý krok v průběhu výkonu.
Spolupráce s asistentem	Nevěnuje pozornost spolupráci s asistentem.	Částečně věnuje pozornost spravené spolupráci s asistentem.	Promyšleně spolupracuje s asistentem.
Znalosti o výkonu	Žádné, nebo malé znalosti o výkonu.	Zná většinu důležitých fází výkonu.	Dobře zná všechny fáze výkonu.
Celkové hodnocení			
☐ nedostatečné (vyžaduje další posouzení) ☐ hraniční (vyžaduje další posouzení) ☐ uspokojivé (schopen provádět tento výkon samostatně)			
Podpis dohlížejího (1)		Podpis dohlížejího (2)	Podpis uchazeče

cializační přípravy, tak po jejím ukončení. Její činnost zaměřená na rezidenty zahrnuje certifikaci výukových center pro rezidenty v urologii, definování základního rozsahu jejich výuky a průběžné a výstupní testování jejich znalostí. Pro certifikované urology

pak spoluorganizuje systém celoživotního vzdělávání. Současně i provádí studie zjišťující stav urologie v Evropě. I přes to, že EBU nemá žádnou právní nebo výkonnou moc, je významnou evropskou organizací na poli urologie.

LITERATURA

1. <http://www.uems.net/>
2. www.ebu.com
3. **Wurth GB.** History and Future of the Beuropean Board of Urology. EBU; 1999.
4. www.uroweb.org
5. <http://eu-acme.org/>